

בא אצלי היום עבדול קאדר בלויה שוראקי. הוא ברם לי היום המהפה שניה. ההפחה הראשונה ברם לי ספרו הצרפתי על הסכסוך היהודי הערבי, שבחלקו הראשון - ולע"פ קראתי רק החלק הראשון, הוא כותב יותר על הסכסוך שבין צרפת ואנגליה ובין לבנון וסוריה, ועל הסכסוך שבין אנגליה וצרפת בשחי ארצות אלה (סוריה ולבנון) מאשר על הסכסוך היהודי ערבי. על הערבים הוא כותב חמיד בסגנונו מרכסיסטי: הבורג'ואזיה הערבית, הסעמדי הבינוני וכדומה, על הבריטים הוא כותב כעל אימפריאליסטים, על הצרפתים הוא כותב מהוך אהבה, אולם כשהוא כותב על יהודים - אין בורז'ואזיה, אין סעמדות, יש יהודים - וכל מה שהם עושים הוא טוב ויפה, והדברים כחובבים בסנוה.

המהפה של היום שהוא כדבר עברית. כיצד? ישב כבר בישראל יותר כשנה ולמד עברית. זאת לא ידעתי. הוא אומר שאינו ערבי אלא ברברי, ואלביר אינה ערבית וכן שאר מדינות צפון אפריקה. הוא כנראה אלגירי מתבולל צרפתי, אם כי סבא שלו נלחם נגד הצרפתים - בלי הצלחה. יש לו אשה יהודיה והם היום בצרפת. הוא כנסה לארגן אבודה יהודית-ערבית. בסוף השיחה, כששוראקי כבר הלך אמרתי במה אני מסכים איתו ובמה איני. איני מסכים עם המרכסיסטים שלו, ובג מרכס לא היה מסכים איתו, ואני עוד מחות. יש מלבד גורמים כלכליים - גם גורמים רעיוניים ומוסריים שכוחם לכעם רב מכל גורם כלכלי. אני חמים דעה איתו בצורך של שותפות ערבית יהודית, ומיפירתי לו על שיחותי עם ערבים. הוא אמר לי שבפדיין לא יאריך ימים, ועוד השנה יסולק מהשלטון. נראה - אם ראיתו היא חודדת.

— היה אצלי גם עמית. סיפור על עבודתו אצל אשכול - מהוך מורת רוח. הוא נבד אצל הצמרם

ובעד דיין